

Door: [Peter van der Linden](#) op 8 december 2009

Dag Sinterklaasje, dag!

De Sint is terug naar Spanje en ik kan weer even bijkomen. Afgelopen weekend heb ik namelijk drie keer pakjesavond gevierd. Vrijdag "gewone" pakjesavond, op zaterdag pakjesavond met surprises en zondag een combinatie van beide. Natuurlijk ben ik ook erg braaf geweest, maar drie keer is toch wat veel van het goede.

Zeker omdat dit alles inhoudt dat ik twee keer moet dichten, waarvan een keer in het Engels, én moet knutselen. Er zijn weinig dingen waar ik zo tegenop kan zien. Uiteindelijk heb ik, zonder enige hulp, een fraaie griepsput gemaakt. Dit omdat mijn lot betrekking had op een dokter en hij vele vaccinaties heeft moeten zetten tegen de Mexicaanse griep. Daarbij maakte ik wel een klein foutje. Ik was in de veronderstelling dat er Tamiflu in de spuit zit. Inmiddels, met 3 (aanstaande) doktoren in de schoonfamilie, weet ik dat dat niet klopt. Maar ik was tevreden met mijn resultaat. De rest gelukkig ook. Wel kreeg ik een "knutseldoos voor beginners", maar daar moet u niet teveel conclusies aan verbinden.

Vroeger was alles anders en hoefde ik niet te knutselen. Toen vierde ik één keer sinterklaas, 's ochtends vroeg op 6 december. Bloednerveus was ik. Ik kon er maanden naar uitzien. De gidsen van grote speelgoedwinkels kwamen al in september. Urenlang 'las' ik ze. Verlanglijstjes maken, die steeds langer werden. Ik had een hekel aan knutselen en tekenen, maar voor de Sint tekende ik iedere dag. Want dat was belangrijk. Zo belangrijk zelfs dat ik eens een grote suikerbiet heb meegenomen voor het paard. Niets was mij te gek voor de Goedheiligman en een veilige marge inbouwen kon ook nooit kwaad.

Het hoogtepunt van Sinterklaas begon altijd 's ochtends, zo rond de klok van vijf. De eerste wordt wakker en wekt de rest. Pyjama aan, ogen nog half dicht en op volgorde van leeftijd de trap af. Mijn hart klopt in mijn keel, wat zou het worden en nog belangrijker, zijn Sint en Piet wel langsgelkomen? Laatste trede van de trap af en dan door de gang. De deur van de woonkamer gaat open en het licht gaat aan. Ogen moeten wennen aan het licht maar op instinct baant iedereen zich een weg naar de eettafel. "Hij is geweest"! Die eerste blik is onvergetelijk. Een spel, een walkman, en (mede dankzij die suikerbiet), de eerste Nintendo. Dolle vreugde is het gevolg. Mijn broers en ik hebben toen het officieuze wereldrecord non- stop Nintendo- spelen op 18uur en 19 minuten gezet. Prachtige tijd.

Dit weekend ging het iets anders. Op 6 december om 05.00 uur lag ik rustig te slapen en had 2 van de 3 avonden al gehad. Toch blijft het een speciaal weekend waarbij iedereen zijn beste beentje voorzet. Op zondagavond zat ik in de trein terug naar Amsterdam en keek ik terug op een zeer geslaagd weekend in de beslotenheid van de familie. En dat het af en toe wat energie kost, dat is toch een heerlijk luxeprobleem.

Peter van der Linden, vanderlinden@vandersteenhoven.nl

Van der Steenhoven advocaten N.V.
Herengracht 582-584, 1017CJ Amsterdam
Tel +31(0)206077979, www.vandersteenhoven.nl